

altsaa nu vilde kalde Kolonisationen. Og dette Forhold har i den nyeste Tid faaet en for os Vesteuropæere højst uhyggelig Bekræftelse gennem den Traktat, som er blevet afsluttet mellem Japan og Sovjet-Rusland. Det er nemlig ligegyldigt, hvor meget eller hvor lidt denne Traktat indeholder, hvorom jeg intet ved, thi den er Tilstaaelsen af det Forhold, at hele det gamle Rusland er en økonomisk Enhed, at Rusland er asiatisk og ikke vesteuropæisk. Traktaten betyder endvidere Deklarationen eller Basis for Deklarationen af Monroe-Doktrinen for Asiens Vedkommende, og dette burde i Virkeligheden rejse Haarene paa Hovedet af ethvert Menneske her i Vesteuropa. Og i Verden ude omkring os diskuteres da ogsaa dette Spørgsmaal ganske anderledes end hos os. Det betyder saa ganske overordentligt meget for os, fordi denne Deklaration indeholder Princippet: Asien for Asiaterne, det vil sige Deklarationen af, hvad jeg populært har udtrykt saaledes, at tidligere Kunder af os forvandler sig til Selvforsynere og til vore Konkurrenter paa Verdensmarkedet.

Disse Betragtninger har, som jeg sagde, ingen Betydning med Hensyn til Ønskeligheden af denne Traktat, som jeg slutter mig til paa mit Partis Vegne, ganske som de andre ærede Ordførere, men jeg har ment, det vilde være rigtigt at benytte denne Lejlighed til at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Forholdet, et Forhold, som jeg paa langt bredere Basis og langt mere indgaaende agter at behandle ved Finanslovbehandlingen til Efteraaret, for saa vidt jeg til den Tid er til Stede her.

Niels Petersen: Jeg kan, navnlig da man efter det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Udtalelser, maa gaa ud fra, at Lovforslaget bliver henvist til en kort Udvalgsbehandling, fatte mig i stor Korthed. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har utvivlsomt Ret i det, han udtalte angaaende Rusland, og som man vel egentlig kunde sammenfatte i 4 Ord: Retningen er mod Øst. Den Retningslinie har egentlig været til Stede siden Krimkrigens Tid, og det er højst sandsynligt, at den vil blive stærkere og mere udpræget i den kommende Tid. Men dette vedrører jo ikke den foreliggende Sag, og jeg skal derfor ikke fordybe mig i dette Emne, men kun sige i Anledning af den højtærede Udenrigsministers og den ærede socialdemokratiske Ordførers (Hans Nielsen) Udtalelser af Tilfredshed over, at Voldgiftsklausulen er optaget i Artikel XXXIV,

at det er en Glæde, som vi sikkert alle sammen i denne Sal deler. Der er jo nu gaaet over en Snes Aar, siden Voldgiftsklausulen første Gang, saa vidt jeg erindrer, kom ind i en Handelstraktat, og den Gang blev det fra alle Sider i Salen fremhævet, at det var noget af en Bedrift, at det var lykkedes. Nu er det efter min Mening saaledes, at man vilde føle det som et Savn og en Skuffelse, hvis Voldgiftsklausulen ikke fandtes i en saadan Traktat. Imidlertid er den her, og vi er, som sagt, alle sammen tilfredse dermed.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Himmelstrup: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Forslaget henvises til Behandling i et Udvalgt paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen skal jeg lade udgaa. Den vil komme til Behandling i et senere Møde i Dag. Der er saaledes ikke mere at forhandle i dette Møde.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 1⁴⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt anden Behandling af:

Forslag til Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.

Mødet hævet Kl. 1⁴³.